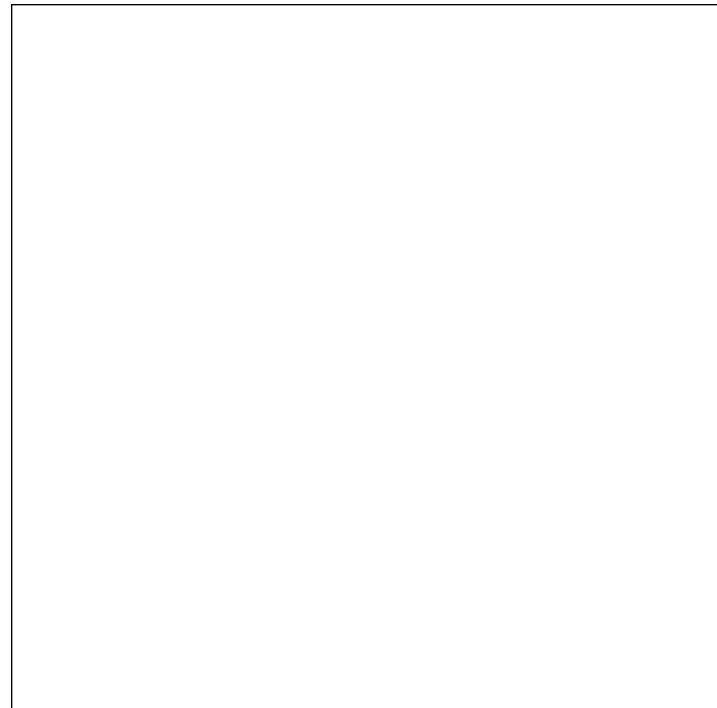

(uten bilde)

- III nivå 3
- tykk / nyorsk
- Anna Westfahl
- Meghan Judge
- Lindiwe Matsikiza

Eselskind
Eselbarnet

Barnebøker for Norge

[barnebøker.no](#)

Eselkond / Eselbarnet

Overrett av: Meghan Judge
Illustrert av: Lindiwe Matsikiza
Skrevet av: Lindiwe Matsikiza
Johannesen, Martine Rørstad Sand (nn)
(afrikanstorybook.org) og er videreført midlert av
Barnebøker for Norge ([barnebøker.no](#)), som tilbyr
barnebøker på mange språk som snakkес i Norge.

Denne fortellingen kommer fra African Storybook
(afrikanstorybook.org) og er videreført midlert av
Barnebøker for Norge ([barnebøker.no](#)), som tilbyr
barnebøker på mange språk som snakkес i Norge.

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no>
Dette verket er lisensiert under en Creative Commons
Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens.

Es war ein kleines Mädchen, das zuerst die mysteriöse
Gestalt in der Ferne erkannte.

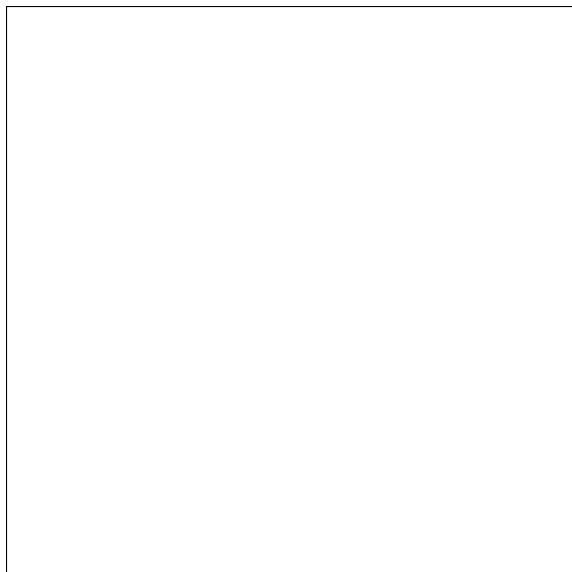
...

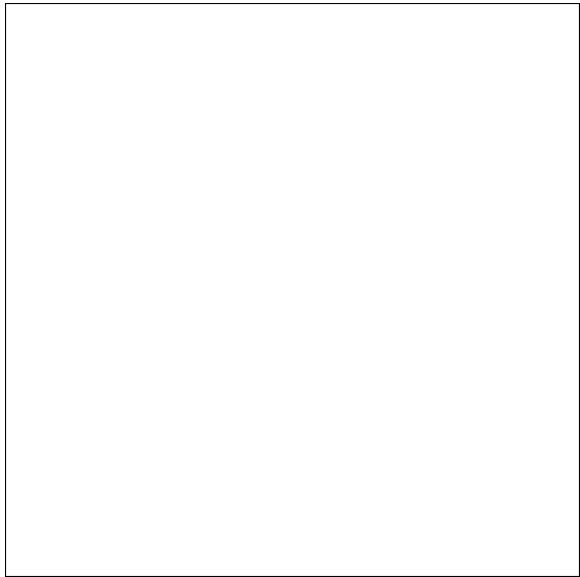
Det var ei lita jente som først såg den mystiske
skikkelsen i det fjerne.

Ett er kvar t som skikkelesen kom nærrare, såg ho at det var
ei høggravid kvinne.

...

Als die Gestalt näher kam, sah sie, dass es eine
hochschwangere Frau war.

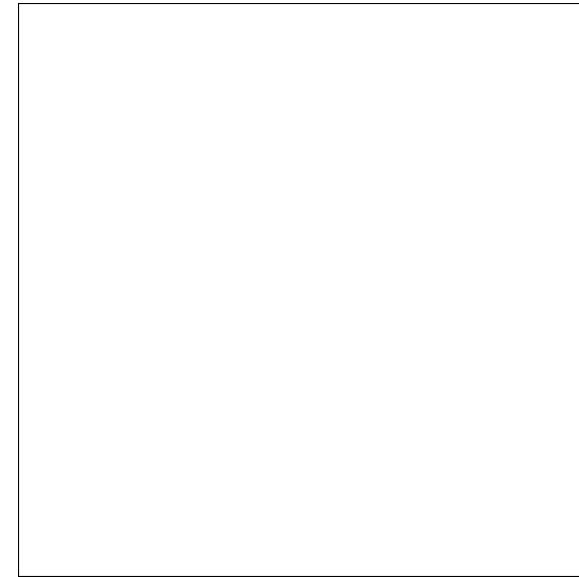

Schüchtern, aber tapfer näherte sich das Mädchen der Frau. „Sie soll bei uns bleiben“, entschied das Volk des kleinen Mädchens. „Wir bieten ihr und ihrem Kind Schutz.“

...

Sjenert, men modig gjekk den vesle jenta nærare kvinne. „Vi må halda på henne her hos oss“, bestemte dei som var med den vesle jenta. „Vi skal verna henne og barnet hennar.“

Das Eselskind und seine Mutter sind sich näher gekommen und haben neue Wege des Zusammenlebens entdeckt. Langsam lassen sich auch andere Familien rings um sie herum nieder.

...

Eselbarnet og mor hans har utvikla seg i fellesskap og funne mange måtar å leva side ved side. Sakte men sikkert har andre familiar byrja å slå seg ned rundt dei.

dei kvarandre veldig hardt.

Esel fanne mor si som var åleine, og sørge over tapet av
barnet sitt. Dei stira på kvarandre lengje. Og så klemede

...

Dann umarmten sich sehr fest.

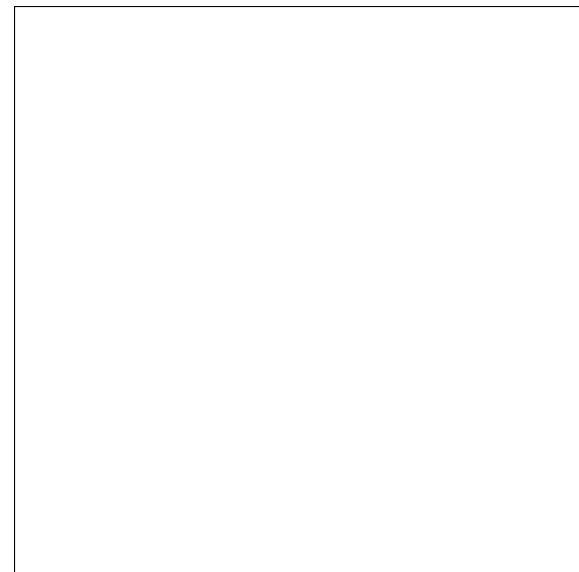
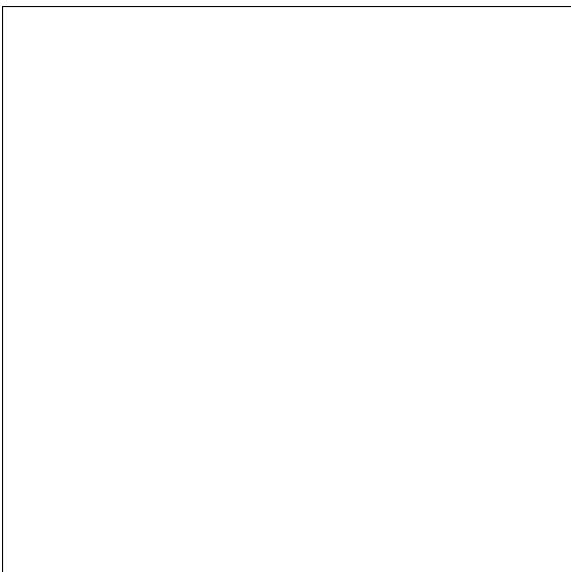
Verlust ihres Sohnes. Sie blickten einander lange Zeit an.
Esel fand seine Mutter, allein und in Trauer um den

Das kind war bald unterwegs. „Press!“, „Bringt Decken!“, „
Wasser!“, „Preeeeessen!“

...

Barnet var snart på veg. „Trykk!“ „Hent pledd!“ „Vatt!“

„Tryyykk!“

Aber als sie das Baby sahen, sprangen alle erschrocken zurück. „Ein Esel!“

...

Men då dei fekk sjå babyen, veik alle tilbake i sjokk. “Eit esel?”

Esel wusste endlich, was er zu tun hatte.

...

Esel visste endeleg kva han skulle gjera.

... waren die Wolken zusammen mit seinem Freund, dem alten Mann, verschwunden.

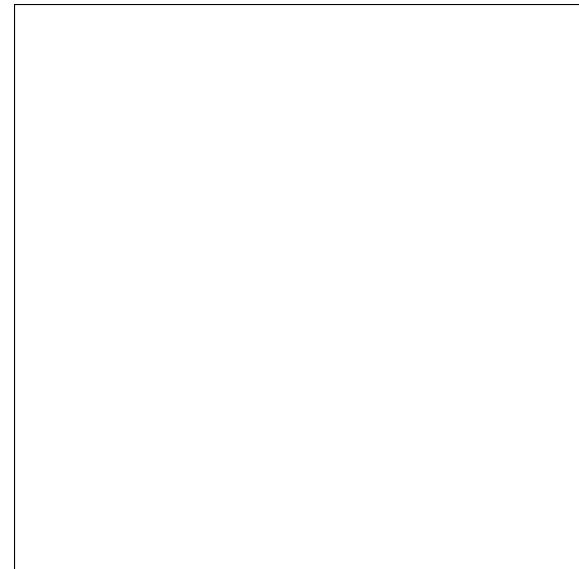
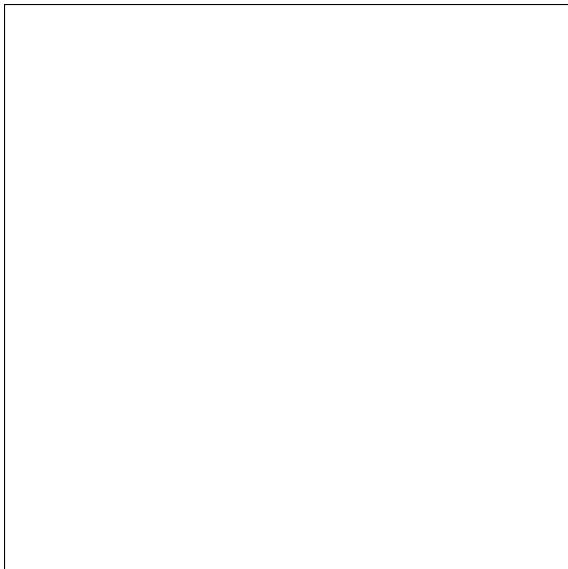
... hadden skyene forsvunne, liksom venen hans, den gamele mannen.

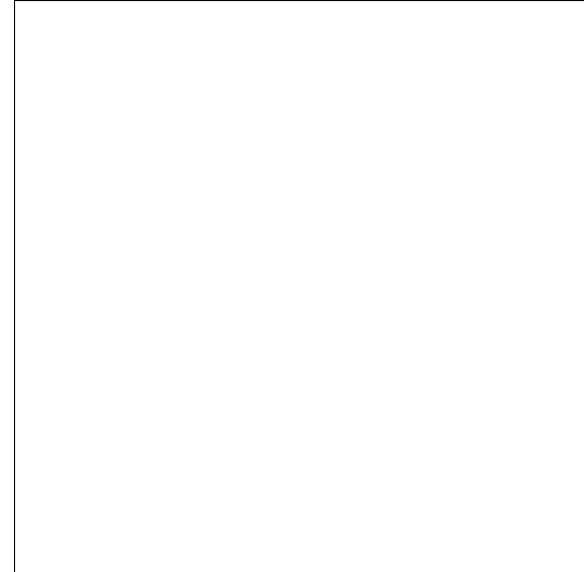
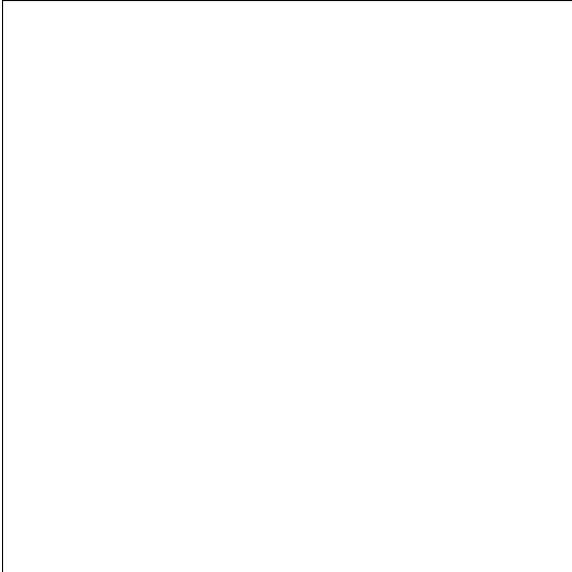
...

Allie fingen an zu streiten. „Wir haben gesagt, wir beschützen Mutter und Kind, und das werden wir auch tun“, sagten die Eltern. „Aber das wird uns Unglück bringen!“, sagten die Anderen.

...

Allie saman byrja å kringla. „Vi sa vi skulle verna mor og barn, og det skal vi gjera“, sa nokon. „Men dei kjem til å bringa ulukke!“ sa andre.

Und so fand sich die Frau wieder allein. Sie fragte sich, was sie mit diesem sonderbaren Kind anfangen sollte. Sie fragte sich, was sie mit sich selbst anfangen sollte.

...

Og slik var det at kvinna vart åleine igjen. Ho lurte på kva ho skulle gjera med dette rare barnet. Ho lurte på kva ho skulle gjera med seg sjølv.

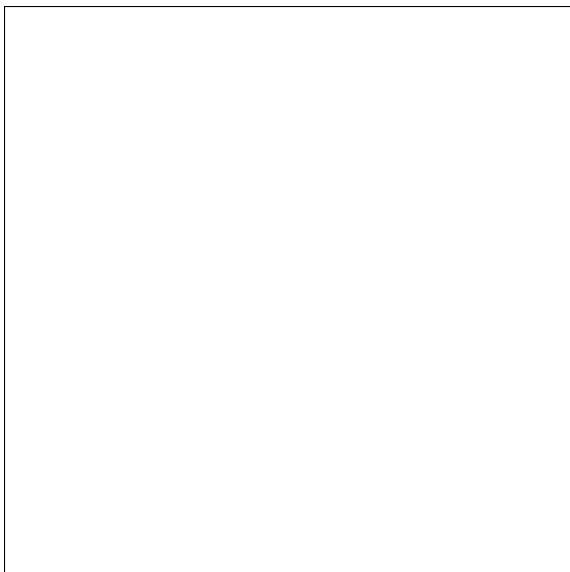
Hoch oben in den Wolken schliefen sie ein. Esel träumte, dass seine Mutter krank sei und nach ihm rief. Und als er aufwachte ...

...

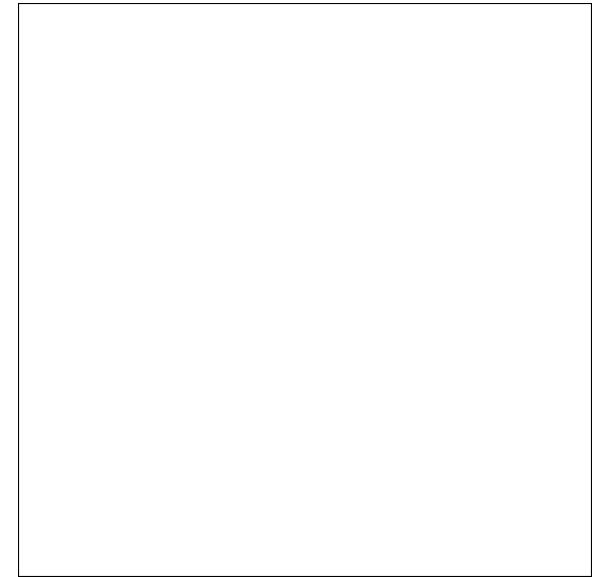
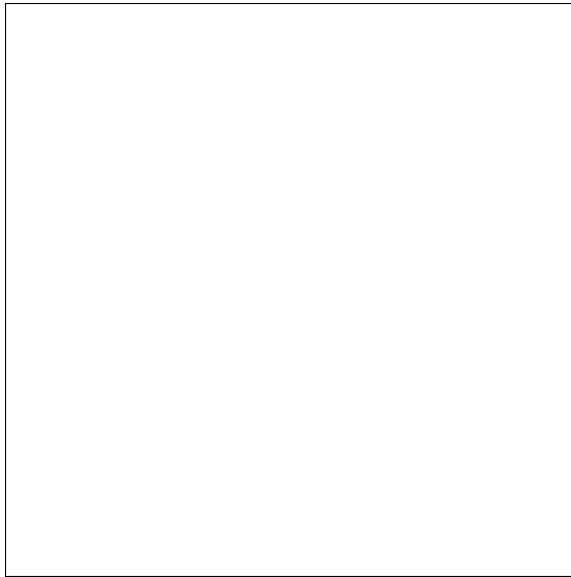
Høgt oppe blant skyene sovna dei. Esel drøynde at mor hans var sjuk og ropte på han. Og då han vakna ...

Ein morgon bad den gamle mannen Esel om å bera han opp til toppen av eit fjell.
 Eines Morgens bat der alte Mannen Esel ihn einen Berg hochzutragen.

...

Men til slutt gødtok ho at han var barnet hennar og at ho
 var mor hans.
 Men til slutt gødtok ho at han var barnet hennar og at ho
 var mor hans.
 ...
 Abær schließlich musste sie akzeptieren, dass er ihr Kind
 und sie seine Mutter war.

Nun, wenn das Kind nicht gewachsen wäre, wäre vielleicht alles anders geworden. Aber das Eselskind wuchs und wuchs bis er nicht mehr auf den Rücken seiner Mutter passte. Und egal, wie sehr er sich bemühte, er konnte sich nicht wie ein Mensch benehmen. Seine Mutter war oft müde und frustriert. Manchmal gab sie ihm Arbeit, die für Tiere bestimmt war.

...

Viss berre barnet hadde halde på den vesle storleiken, hadde alt kanskje vore annleis. Men eselbarnet voks og voks heilt til han ikkje lenger fekk plass på ryggen til mora. Og uansett kor hardt han freista, klarte han ikkje å oppføra seg som eit menneske. Mor hans var ofte sliten og frustrert. Nokre gongar sette ho han til å gjera arbeid som var meint for dyr.

Esel blieb bei dem alten Mann, der ihm verschiedene Überlebenstricks beibrachte. Esel hörte zu und lernte, genau wie der alte Mann. Sie halfen sich gegenseitig und lachten zusammen.

...

Esel drog for å bu med den gamle mannen, som lærte han mange ulike måtar å overleva på. Esel lytta og lærte, og det gjorde den gamle mannen òg. Dei hjelpte kvarandre og dei lo saman.

Als Esel aufwachte, starrte ihn ein alter Mann an. Er blickte dem alten Mann in die Augen und verspürte einen Schimmer Hoffnung.

Esel vaka opp til ein merkeleg gammal man som strå ned på han. Han såg inn i auga til den gamle mannen og byrja å kjenne ein snev av håp.

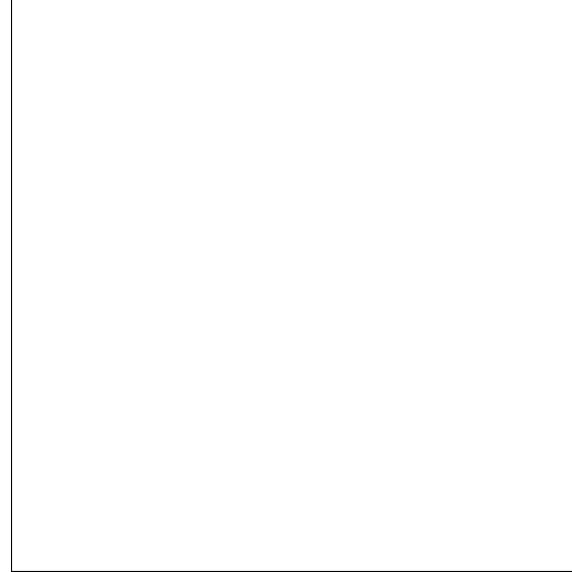
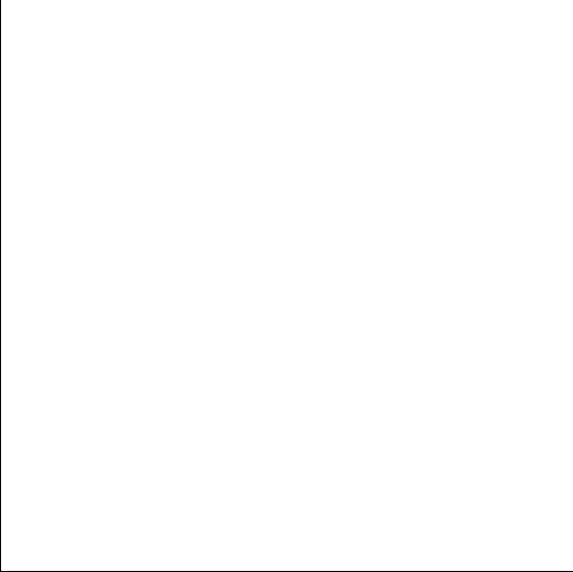
...

Verwirrung und Ärger sammelten sich in Esel. Er konnte dies nicht und das nicht tun. Er konnte so und so nicht sein. Er wurde so wütend, dass er einiges Tagessieine Mutter zu Boden trat.

...

Esel var fylt av forvirring og sinne. Han kunne ikke gjera ditt og han kunne ikke gjera datt. Han kunne ikke gjera på ein māte og han kunne ikke vera på ein annan māte.

Han var sā sint at han ein dag sparka ned huset til mor si.

Esel schämte sich sehr. Er lief davon so weit er konnte.

...

Esel skamma seg. Han byrja å springa vekk så fort han kunne.

Als er aufhörte zu laufen, war es Nacht und Esel hatte sich verlaufen. „Ih Ah?“, flüsterte er in die Dunkelheit. „Ih Ah?“, hörte man ein Echo. Er war allein. Er rollte sich zusammen und fiel in einen tiefen und unruhigen Schlaf.

...

Når han hadde sluttå å springa, var det vorte kveld, og Esel hadde gått seg vill. “Hi ha”, kviskra han inn i mørket. “Hi ha?” lydde ekkoet. Han var åleine. Han krøkte seg saman til ein liten ball og fall i ein djup og forstyrra søvn.